

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 kwietnia 1951 r.

Nr A-32

TREŚĆ:

Poz.:

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

- 397 — o nadaniu odznaczeń państwowych 373
- ZARZĄDZENIA:**
- 398 — Ministrów Spraw Zagranicznych, Handlu Zagranicznego, Żeglugi i Finansów z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych i handlowych za granicą 373
- 399 — Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie przekazania wydziałom prezydiów wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania kalkulacji cen 374
- OKÓŁNIK**
- 400 — Nr 53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie punktualnego rozpoczynania posiedzeń i konferencji 380

397

Nr 4/72/51.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 kwietnia 1951 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Ministra Kolei — za uratowanie z narażeniem życia tonącego — odznaczony zostaje

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Merena Jan.

Prezydent Rzeczypospolitej: B. Bierut

398

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW ZAGRANICZNYCH, HANDLU ZAGRANICZNEGO, ŻEGLUGI I FINANSÓW

z dnia 5 kwietnia 1951 r.

w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych, i handlowych za granicą.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do pracowników państwowych, wymienionych w art. 4 pkt 2—5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39), pełniących służbę za granicą.

§ 2. 1. Wysokość podstawowego dodatku lokalnego dla pracowników, wymienionych w § 1 niniejszego zarządzenia, oblicza się w walucie kraju urzędowania, przez zastosowanie do kwot złotych, podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie dodatku do uposażenia pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych i handlowych za granicą (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3), obowiązujących mnożników oraz przez podzielenie otrzymanej kwoty złotych przez średni kurs waluty kraju urzędowania.

2. Wysokość obowiązujących mnożników oraz śred.

nie kursy walut będą podawane przez Ministra Finansów.

§ 3. Oprócz podstawowego dodatku lokalnego, określonego w § 2, przyznaje się pracownikom, wymienionym w § 1, następujące uzupełniające dodatki lokalne:

1) ze względu na rodzinę, który wynosi:

a) w przypadku, gdy żona i dzieci, pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika, przebywają razem z nim za granicą — 20% na żonę i 10% na każde dziecko; dodatek ten obliczany jest w walucie kraju urzędowania od kwoty podstawowego dodatku lokalnego ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia oraz od kwot złotych podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3),

b) w przypadku, gdy żona i dzieci, pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika, przebywają w kraju — 40% na żonę i 20% na każde dziecko; dodatek ten obliczany jest tylko od kwot złotych, podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3),

2) ze względu na mieszkanie — dla pracowników pełniących funkcje kierowników placówek zagranicz-

nych, o ile nie korzystają oni z mieszkania służbowego — do wysokości 30% podstawowego dodatku lokalnego, ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia w walucie kraju urzędowania.

§ 4. 1. Dodatek reprezentacyjny, obliczany procentowo w walucie kraju urzędowania od kwoty podstawowego dodatku lokalnego, ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia, może być przyznany pracownikom, wymienionym w § 1, według grup pracowników, podanych w § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3), w następujących wysokościach:

- a) w grupie „B—A” do wysokości 50% podstawowego dodatku lokalnego
- b) w grupie „D—B” do wysokości 30% podstawowego dodatku lokalnego
- c) w grupie „E—C” do wysokości 20% podstawowego dodatku lokalnego
- d) w grupie „E—D” do wysokości 10% podstawowego dodatku lokalnego.

2. Pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, a pełniącym funkcje kierowników placówek zagranicznych, może być przyznany dodatek reprezentacyjny do wysokości 50% podstawowego dodatku lokal-

nego niezależnie od zaszeregowania danego pracownika według § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3).

§ 5. Dodatki, wypłacone pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, za czas przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia w wysokości nie przekraczającej kwot przewidzianych w §§ 2—4 niniejszego zarządzenia, nie podlegają zwrotowi.

§ 6. 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

- a) wynagrodzenia w walucie obcej, wypłacane na zasadach §§ 2, 3 i 4 niniejszego zarządzenia,
- b) wynagrodzenia, wypłacone pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, w czasie do dnia 30 grudnia 1950 r. za czas do dnia 31 grudnia 1950 r.

2. Podatek od wynagrodzeń, wymienionych w ust. 1 lit. b), potrącony przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, nie podlega zwrotowi.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. S. Wierbłowski

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede

Minister Żeglugi: w z. L. Bielski

Minister Finansów: K. Dąbrowski

399

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 31 marca 1951 r.

w sprawie przekazania wydziałom prezydiów wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania kalkulacji cen.

Na podstawie §§ 4 i 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 stycznia 1951 r. w sprawie ustalania cen przy udzielaniu zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości w zakresie ustalania cen opartych na kalkulacji, określone w § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 stycznia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-11, poz. 164), przekazuje się w przypadkach, gdy ogólna wartość zamówienia według cen kalkulacyjnych dostawcy nie przekracza kwoty 90.000 zł, a cena jednostkowa wytworu kwoty 900 zł, wydziałom przemysłu bądź wydziałom (oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 2. Właściwość miejscową władz terenowych, uprawnionych do zatwierdzania cen, określa się według siedziby wytwórcy.

§ 3. 1. Ustalenie ceny następuje na wniosek zamawiającego.

2. W przypadku, gdy zamówienie udzielone zostaje za pośrednictwem central spółdzielczo-państwowych, central spółdzielni, związków spółdzielni, spółdzielczych organizacji zbytu lub central prywatnego przemysłu — do złożenia wniosku uprawnione są te organy.

§ 4. We wniosku o ustalenie ceny należy wskazać strony zawierające umowę, numer i datę zamówienia, wartość ogólną zamówienia i cenę jednostkową, przedmiot zamówienia (rodzaj, ilość, jednostkę miary), miejsce, termin i sposób wykonania zamówienia oraz dołą-

czyć opracowaną przez wytwórcę kartę kalkulacyjną, zawierającą zestawienie kosztów materiałów, robocizny, kosztów specjalnych wytworzenia, narzutu ogólnych kosztów zakładowych, zysku, podatku obrotowego i specjalnych kosztów zbytu według wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia. Oprócz karty kalkulacyjnej należy wypełnić i dołączyć do karty arkusze dodatkowe, zawierające obliczenie poszczególnych elementów kalkulacji według wzorów, stanowiących załączniki Nr 2—5 do niniejszego zarządzenia.

§ 5. Władza, powołana do zatwierdzania ceny, powinna dokonać szczegółowej analizy kalkulacji, przy czym ma ona prawo żądać od wytwórcy i zamawiającego wyjaśnień i uzupełnień oraz zasięgać opinii rzeczoznawców lub opiniodawczych komisji kalkulacyjnych, których tryb powoływania, organizację, zasady działania oraz pokrywania wydatków określa odrębne przepisy.

§ 6. 1. Decyzja o ustaleniu ceny powinna powoływać się na dane zawarte we wniosku (§ 4) i wskazywać przyjęty koszt wytworzenia, marżę zysku, specjalne koszty zbytu, podatek obrotowy oraz cenę zbytu.

2. Odpisy decyzji przesyła się zamawiającemu i wytwórcy oraz w przypadkach określonych w § 3 ust. 2 — organom tam wymienionym.

§ 7. Władze terenowe, uprawnione do ustalania cen, obowiązane są odpisy decyzji przysyłać Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości oraz prowadzić ewidencję ustalonych cen, zawierającą wskazanie przedmiotu dostawy, nazwiska lub firmy wytwórcy, ceny jednostkowej oraz liczby i daty decyzji.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości:

A. Zebrowski